

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

Str. Vasile Bumbac nr.7
Suceava
Tel : 0230 521 358 int 614
Fax : 0230 215 087

DECIZIA NR. 35
din 29.04.2009

privind soluționarea contestației formulate de
persoana fizică
din, jud. Suceava,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., cu privire la contestația formulată de **persoana fizică**, cu domiciliul în, jud. Suceava.

Persoana fizică contestă măsurile stabilite prin Procesul verbal de control nr., care a stat la baza emiterii Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr., întocmite de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași – Serviciul Antifraudă Fiscală și Vamală, privind **suma totală de lei**, reprezentând:

- lei – taxe vamale;
- lei – majorări taxe vamale;
- lei – accize;
- lei – majorări de întârziere accize;
- lei – taxă pe valoarea adăugată;
- lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să analizeze și respectiv, să se pronunțe asupra contestației.

I. Persoana fizică, având domiciliul în, jud. Suceava, contestă măsurile stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr., întocmite de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași, privind suma totală de lei, reprezentând:

- lei – taxe vamale;
- lei – majorări taxe vamale;
- lei – accize;
- lei – majorări de întârziere accize;
- lei – taxă pe valoarea adăugată;
- lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Persoana fizică depune contestație împotriva Procesului verbal de control nr. care a stat la baza emiterii Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr., pe care le consideră ca fiind netemeinice și nelegale.

Petentul afirmă că suma totală de lei, stabilită în sarcina sa de către organul de control, se datorează introducerii de către acesta în România a unui autoturism marca serie șasiu, an fabricație 2001, în data de 30.12.2006.

Contestatorul precizează că autoturismul ar fi fost plasat sub un regim vamal temporar și nu ar fi fost prezentat, ulterior la biroul vamal pentru încheierea operațiunii vamale.

Persoana fizică face mențiunea că autoturismul a fost introdus legal în țară cu două zile înainte de aderarea României la Comunitatea europeană, operațiunea efectuându-se în imediata apropiere a anului 2007.

Contestatorul face precizarea că acesta a efectuat toate diligențele și operațiunile necesare pentru legala înregistrare a autoturismului și închiderea operațiunilor vamale, iar nefinalizarea acestora se datorează instituțiilor implicate în înregistrarea datelor privind importul autovehiculului.

Petentul susține că în momentul în care acesta s-a prezentat pentru încheierea operațiunilor vamale, după data de 01.01.2007, i-a fost comunicat faptul că nu se poate efectua operațiunea întrucât România era membră a Uniunii Europene și regimul vamal s-a schimbat nemaiputându-se percepe taxe vamale.

De asemenea, petentul mai face și completarea că începând cu data de 01.01.2007 s-a modificat și procedura de înmatriculare a autovehiculelor, în sensul introducerii taxei de primă înmatriculare în locul taxelor vamale, acesta fiind nevoit să achite și această taxă în sumă de

Un alt aspect invocat în netemeinicia actului de control îl constituie nedatorarea taxelor pe motiv că autoturismul a fost fabricat într-o țară membră a Uniunii Europene, îndeplinind și normele EURO III. Drept dovadă, acesta depune copie după documentul tip T2L emis de autoritățile germane, document care atestă proveniența autoturismului.

Petentul mai susține și faptul că acest document a fost depus și la organele vamale din Vama Borș, astfel că Direcția Vamală avea cunoștința de proveniența autoturismului și avea posibilitatea de a da curs acestui înscris și de a nu calcula drepturile vamale reprezentând taxe vamale și penalități la acestea și în consecință, de a diminua cuantumul drepturilor vamale pretinse cu suma de reprezentând taxe vamale și penalități aferente.

Cu privire la TVA, contestatorul susține că suma datorată a fost greșit calculată, la fel și pentru majorările aferente.

În concluzie, petentul solicită admiterea contestației și modificarea actului de control în sensul celor menționate.

II. Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași, prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr., a stabilit în sarcina persoanei fizice suma totală de lei, reprezentând:

- lei – taxe vamale;
- lei – majorări taxe vamale;
- lei – accize;
- lei – majorări de întârziere accize;
- lei – taxă pe valoarea adăugată;
- lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

La data de 30.12.2006, **persoana fizică**, a introdus în țară prin Biroul Vamal Borș un autoturism marca cu seria șasiu, capacitate cilindrică 1896 cmc, an fabricație 2001, combustie motorină, pentru care a fost emisă declarația vamală de tranzit nr., având ca birou de destinație Biroul Vamal Suceava, cu termen limită de încheiere a operațiunii data de 07.01.2007. La data introducerii în țară a autoturismului petentul a prezentat la Biroul vamal Borș certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 nr.din 29.12.2006.

Prin adresa nr. a Autorității Naționale a Vănilor – Direcția Supraveghere Accize și Operațiuni Vamale, înregistrată la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași sub nr. se dispune efectuarea unor verificări privind încheierea operațiunii de tranzit pentru care a fost emis documentul T1RO nr. de către Biroul Vamal Borș având ca destinație Biroul vamal Suceava.

În urma verificărilor efectuate s-a constatat faptul că persoana fizică nu a prezentat la biroul vamal de destinație marfa care a fost plasată sub regimul vamal de tranzit împreună cu documentele vamale și nici nu a încheiat operațiunea vamală sus menționată, în concordanță cu dispozițiile regimului vamal de tranzit.

Astfel, DJAOV Iași - Serviciul Antifraudă Fiscală și Vamală, întocmește Procesul verbal de control nr. și Decizia pentru regularizarea situației nr. și stabilește în sarcina contestatorului suma totală de lei, reprezentând taxe vamale, accize, TVA și majorări de întârziere aferente.

La dosarul cauzei se regăsește în copie documentul T2L din data de 02.03.2009 emis pe numele contestatorului pentru autoturismul introdus în țară,

document emis după data emiterii Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentului, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma totală contestată de lei, din care lei – taxe vamale, lei – majorări taxe vamale, lei – accize, lei – majorări de întârziere accize, lei – taxă pe valoarea adăugată, lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr., cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava se poate pronunța asupra legalității stabilirii datoriei vamale în sarcina persoanei fizice, în condițiile în care la dosarul cauzei se regăsește copie după documentul tip T2L care nu a fost analizat de către autoritatea vamală la data emiterii deciziei.

În fapt, la data de 30.12.2006, **persoana fizică**, a introdus în țară prin Biroul Vamal Borș un autoturism marca cu seria șasiu, capacitate cilindrică 1896 cmc, an fabricație 2001, combustie motorină, pentru care a fost emisă declarația vamală de tranzit nr., având ca birou de destinație Biroul Vamal Suceava, cu termen limită de încheiere a operațiunii data de 07.01.2007. La data introducerii în țară a autoturismului petentul a prezentat la Biroul vamal Borș certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 nr.din 29.12.2006.

Prin adresa nr. a Autorității Naționale a Vănilor – Direcția Supraveghere Accize și Operațiuni Vamale, înregistrată la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași sub nr. se dispune efectuarea unor verificări privind încheierea operațiunii de tranzit pentru care a fost emis documentul T1RO nr. de către Biroul Vamal Borș având ca destinație Biroul vamal Suceava.

În urma verificărilor efectuate s-a constatat faptul că persoana fizică nu a prezentat la biroul vamal de destinație marfa care a fost plasată sub regimul vamal de tranzit împreună cu documentele vamale și nici nu a încheiat operațiunea vamală sus menționată, în concordanță cu dispozițiile regimului vamal de tranzit.

Astfel, DJAOV Iași - Serviciul Antifraudă Fiscală și Vamală, întocmește Procesul verbal de control nr. și Decizia pentru regularizarea situației nr. și stabilește în sarcina contestatorului suma de lei, reprezentând taxe vamale, accize și TVA.

La dosarul cauzei se regăsește în copie documentul T2L din data de 02.03.2009 emis pe numele contestatorului pentru autoturismul introdus în țară, document emis după data emiterii Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **art. 100** din legea nr. 86/2006 privind Codul Vamal al României:

ART. 100

“(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.

(2) În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Controlul se poate face la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional în operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor acte ori deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.

(3) Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.

(4) Autoritatea vamală stabilește modelul documentului necesar pentru regularizarea situației, precum și instrucțiunile de completare a acestuia.

(5) **În cazul în care se constată că a luat naștere o datorie vamală sau că au fost sume plătite în plus, autoritatea vamală ia măsuri pentru încasarea diferențelor în minus sau rambursarea sumelor plătite în plus, cu respectarea dispozițiilor legale.**

(6) **În cadrul controlului ulterior al declarațiilor, autoritatea vamală stabilește potrivit alin. (3) și diferențele în plus sau în minus privind alte taxe și impozite datorate statului în cadrul operațiunilor vamale, luând măsuri pentru încasarea diferențelor în minus constatate.** Diferențele în plus privind aceste taxe și impozite se restituie potrivit normelor legale care le reglementează.

(7) Când încălcarea reglementărilor vamale constituie, după caz, contravenție sau infracțiune, autoritatea vamală este obligată să aplice sancțiunile contravenționale sau să sesizeze organele de urmărire penală.

(8) Declarația vamală acceptată și înregistrată, precum și documentul prevăzut la alin. (4) constituie titlu de creanță”.

Acest text de lege dă dreptul autorității vamale să modifice declarația vamală într-un termen de 5 ani de la acordarea liberului de vamă.

Astfel, dacă după reverificarea declarației rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală va lua măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune, iar dacă în urma verificării documentelor rezultă sume stabilite suplimentar, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea acestei datorii.

- **Art. 63 și art. 64** din cadrul legal mai sus menționat, prevăd:

ART. 63

„(1) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal al României se află sub supraveghere vamală din momentul intrării lor și pot fi supuse controlului vamal până la stabilirea statutului lor vamal.

(2) Mărfurile străine rămân sub supraveghere vamală până când:

- a) se modifică statutul lor vamal;**
- b) intră într-o zonă liberă sau antrepozit liber;**
- c) sunt reexportate sau distruse potrivit legii.**

(3) Mărfurile care beneficiază de un tratament tarifar favorabil, în funcție de destinația lor finală, rămân sub supraveghere vamală potrivit dispozițiilor cuprinse în prezentul cod”.

ART. 64

„(1) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal al României sunt transportate fără întârziere de persoana care le aduce, în conformitate cu instrucțiunile autorității vamale, astfel:

a) către biroul vamal desemnat de autoritatea vamală sau în alt loc desemnat sau aprobat de aceasta;

b) spre o zonă liberă sau antrepozit liber, când mărfurile sunt destinate acestora.

(2) Persoana care își asumă răspunderea pentru transportul mărfurilor, după ce au fost introduse pe teritoriul vamal al României sau ca urmare a transbordării, devine răspunzătoare pentru respectarea obligației prevăzute la alin. (1).

[...]

(4) Dispozițiile alin. (1) lit. a) nu înlătură aplicarea altor prevederi legale cu privire la traficul turistic, de frontieră, poștal sau cel de importanță economică neglijabilă, cu condiția ca supravegherea vamală și posibilitatea de a efectua controlul vamal să nu fie afectate”.

Potrivit acestor texte de lege, orice marfă care intră pe teritoriul României și până la stabilirea statutului vamal este sub supraveghere vamală și este supusă controlului vamal.

De asemenea, persoana care introduce mărfurile în țară este obligată să le aducă la biroul vamal desemnat de autoritatea vamală.

- Referitor la regimul de tranzit, la **art. 113, art. 114 și art. 115** din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României prevăd:

ART. 113

„(1) Regimul de tranzit permite transportul de la un birou vamal la alt birou vamal al:

a) mărfurilor străine, fără ca acestea să fie supuse drepturilor de import sau măsurilor de politică comercială;

b) mărfurilor românești, în cazurile și în condițiile prevăzute în reglementări specifice pentru a se evita ca produsele care beneficiază de măsuri speciale de export să eludeze sau să beneficieze nejustificat de aceste măsuri.

(2) Transportul menționat la alin. (1) se efectuează în următoarele modalități:

a) conform regimului de tranzit;

b) în baza unui carnet TIR - Convenția TIR - Convenția vamală relativă la transportul internațional al mărfurilor sub acoperirea carnetelor TIR, întocmită la Geneva la 14 noiembrie 1975, la care România a aderat potrivit Decretului nr. 420/1979;

c) în baza unui carnet ATA, utilizat ca document de tranzit - Convenția privind admiterea temporară, adoptată la Istanbul la 26 iunie 1990, ratificată de România prin Legea nr. 395/2002;

d) în baza altor norme prevăzute prin acorduri sau convenții internaționale la care România este parte;

e) prin poștă, inclusiv colet poștal.

(3) Regimul de tranzit nu înlătură aplicarea dispozițiilor specifice aplicabile transportului mărfurilor plasate într-un regim vamal economic.

ART. 114

„(1) Regimul de tranzit se încheie și obligațiile titularului se consideră îndeplinite când mărfurile plasate sub acest regim și documentele solicitate au fost prezentate biroului vamal de destinație, în concordanță cu dispozițiile regimului.

(2) Autoritatea vamală descarcă regimul de tranzit când este în măsură să stabilească, pe baza comparării datelor disponibile la biroul vamal de plecare cu cele disponibile la biroul vamal de destinație, că regimul s-a încheiat în mod corect”.

ART. 115

„(1) Principalul obligat este titularul regimului de tranzit și răspunde pentru:

a) prezentarea mărfurilor intacte la biroul de destinație în termenul prevăzut și cu respectarea întocmai a măsurilor de marcare și sigilare adoptate de autoritatea vamală;

b) respectarea dispozițiilor referitoare la regimul de tranzit.

(2) Transportatorul sau destinatarul mărfurilor care acceptă mărfurile știind că acestea circulă în regim de tranzit răspunde solidar pentru respectarea obligațiilor prevăzute la alin. (1) lit. a)”.

După cum rezultă din aceste texte de lege, tranzitul este regimul vamal care presupune transportul mărfurilor de la un birou vamal la altul, fără ca acestea să fie supuse drepturilor de import sau măsurilor de politică comercială și se încheie atunci

când acestea împreună cu documentele solicitate sunt prezentate în termenul prevăzut biroului vamal de destinație. Responsabil de prezentarea mărfurilor la biroul vamal de destinație este titularul regimului, în cazul de față **persoana fizică**

- Art. 4 pct. 13 și pct. 14 lit. a și art. 225 și art. 226 din Codul vamal prevăd:

ART. 4

„În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

13. datorie vamală - obligația unei persoane de a plăti cuantumul drepturilor de import sau de export;

14. drepturi de import:

a) taxele vamale și taxele cu efect echivalent cu al taxelor vamale de plătit la importul de mărfuri;[...]”.

ART. 225

„(1) Datoria vamală la import ia naștere și prin sustragerea de sub supraveghere vamală a mărfurilor supuse drepturilor de import.

(2) Datoria vamală se naște în momentul sustragerii mărfurilor de sub supraveghere vamală.

(3) Debitorii sunt:

a) persoana care a sustras mărfurile de sub supraveghere vamală;

[...]

d) după caz, persoana care trebuie să execute obligațiile care rezultă din depozitarea temporară a mărfurilor sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate acele mărfuri”.

ART. 226

“(1) Datoria vamală la import ia naștere și prin:

a) neîndeplinirea uneia dintre obligațiile care rezultă, în privința mărfurilor supuse drepturilor de import, din depozitarea lor temporară sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate;

[...]

(3) Datoria vamală se naște fie în momentul în care obligația a cărei neexecutare generează datoria vamală încetează a mai fi îndeplinită, fie în momentul în care mărfurile au fost plasate sub regimul vamal în cauză, când se stabilește ulterior că o condiție stabilită pentru plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau pentru acordarea drepturilor de import reduse sau zero, în funcție de destinația finală a mărfurilor, nu a fost îndeplinită.

(4) Debitorul este fie persoana căreia i se cere îndeplinirea obligațiilor apărute, în privința mărfurilor supuse drepturilor de import, în urma depozitării lor temporare sau a utilizării regimului vamal sub care au fost plasate, fie persoana căreia i s-a cerut respectarea condițiilor care reglementează plasarea mărfurilor sub acel regim”.

La art. 4 se explică termenii **datorie vamală** și **drepturi de import**. Astfel, datoria vamală este obligația unei persoane de a plăti cuantumul drepturilor de import, iar drepturile de import sunt taxele vamale și taxele cu efect echivalent cu al taxelor vamale de plătit la importul de mărfuri.

Analizând celelalte articole citate se înțelege că o datorie vamală la import ia naștere și atunci când nu a fost îndeplinită cel puțin una din obligațiile care rezultă din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate sau ulterior, când se stabilește că una din condițiile stabilite la plasarea mărfurilor sub un regim vamal nu a fost îndeplinită.

Astfel la data de 30.12.2006 persoana fizică a introdus în țară prin Biroul Vamal Borș autoturismul marca care a fost plasat sub regimul vamal de tranzit fără ca acesta să fie supus la plata drepturilor de import, regim care avea ca termen limită de încheiere a operațiunii data de 07.01.2007 când petentul trebuia să se prezinte la Biroul Vamal Suceava pentru încheierea formalităților prevăzute de acest regim.

Deoarece contestatorul nu a respectat condițiile prevăzute de acest regim vamal, respectiv nu s-a prezentat cu autoturismul și cu documentele necesare la biroul vamal de destinație până la data de 07.01.2007 în vederea încheierii operațiunii de tranzit, în conformitate cu prevederile art. 65 și art. 100 din Codul vamal al României, organul vamal a procedat la verificarea documentară a operațiunii vamale de tranzit.

Deoarece în urma verificărilor efectuate a rezultat că petentul nu s-a prezentat la biroul vamal de destinație pentru încheierea operațiunii de tranzit, potrivit art. 226 mai sus citat, în mod legal organul vamal a încheiat regimul vamal și a încadrat operațiunea ca fiind operațiuni de import, stabilind în sarcina persoanei fizice o datorie vamală cuprinzând taxe vamale, accize și TVA.

- Referitor la modul de determinare a acestor drepturi de import, la **art. 237** din Legea nr. 86/2006 se face precizarea că:

ART. 107

“(1) Sintagma regim suspensiv se utilizează, în cazul mărfurilor străine, pentru următoarele regimuri:

a) tranzit;

[...]

(3) Prin mărfuri de import se înțelege mărfurile plasate sub un regim suspensiv, precum și mărfurile care, în cadrul regimului de perfecționare activă în sistem cu rambursare, au făcut obiectul formalităților de punere în liberă circulație și al formalităților prevăzute la art. 145”.

ART. 237

„(1) Cu excepția dispozițiilor contrare prevăzute în prezentul cod, cuantumul drepturilor de import sau export se determină pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale.

[...]”.

Se înțelege astfel că, tranzitul este un regim suspensiv, iar mărfurile plasate sub acest regim sunt mărfuri de import.

De asemenea, suma drepturilor de import se determină pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale.

- La **art. 1** și **art. 17** din Acordul privind aplicarea art. VII al Acordului General pentru Tarife Vamale și Comerț 1994, parte integrantă a Acordului de la Marrakesh privind constituirea Organizației Mondiale de Comerț, ratificat prin Legea nr. 133 din 22 decembrie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 360 din 27 decembrie 1994, stipulează că:

ART. 1

„1. Valoarea în vamă a mărfurilor importate va fi valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri când acestea sunt vândute pentru export cu destinația țării de import[...]”.

ART. 17

„Nici o prevedere a prezentului Acord nu va fi interpretată ca restrângând sau contestând drepturile unei administrații vamale de a verifica adevărul sau exactitatea oricăror afirmații, documente sau declarații prezentate în scopul evaluării în vamă”.

Ținând cont de prevederile acestui articol și de documentele existente la dosarul cauzei, rezultă că **valoarea în vamă** pentru importul efectuat de petent se calculează prin înmulțirea **valorii de tranzacție** în sumă de EURO cu **cursul de schimb** de lei/EURO, obținându-se suma de lei. Pe baza acestei valori în vamă legal calculată și stabilită de organul vamal s-au calculat drepturile de import datorate bugetului de stat și au rezultat următoarele sume: lei reprezentând taxe vamale, lei reprezentând accize și lei reprezentând TVA.

Rezultă astfel că în situația în care petentul nu s-a prezentat la biroul vamal de destinație pentru încheierea regimului vamal, în mod legal autoritatea vamală trebuia să procedeze la încheierea acestuia și la stabilirea datoriei vamale.

Pe de altă parte, începând cu data de 01.01.2007 sunt aplicabile și prevederile comunitare, România devenind membră a Uniunii Europene.

- Legea nr. 157/2005 pentru ratificarea Tratatului dintre Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda,

Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Bulgaria și România privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005, în **Anexa 5 la cap. 4 alin. 1** prevede că:

4. UNIUNEA VAMALĂ

[...]

DOVADA STATUTULUI COMUNITAR (COMERȚUL ÎN CADRUL COMUNITĂȚII EXTINSE)

“(1) Fără a aduce atingere articolului 20 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, mărfurile care la data aderării se găsesc în depozit temporar sau sub una din destinațiile și regimurile vamale menționate la articolul 4 alineatul (15) litera (b) și alineatul (16) literele (b) - (g) din acest regulament în Comunitatea extinsă, ori care se află în curs de transport după ce au făcut obiectul formalităților de export în Comunitatea extinsă, sunt libere de taxe vamale și alte măsuri vamale când sunt declarate pentru punere în liberă circulație în Comunitatea extinsă cu condiția să se prezinte una din următoarele:

(a) dovada originii preferențiale emisă valabil sau întocmită înainte de data aderării în conformitate cu unul dintre acordurile europene enumerate mai jos sau cu acordurile preferențiale echivalente încheiate între noile state membre și care conțin o interdicție de drawback sau de exonerare de taxe vamale pentru materii prime neoriginare utilizate pentru fabricarea unor produse pentru care este emisă sau întocmită o dovadă de origine (regula "no-drawback");

Acordurile europene:

- 21994 A 1231 (24) Bulgaria: Acordul european instituind o asociere între Republica Bulgaria, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte - Protocolul 4 privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă*1);

- 21994 A 1231 (20) România: Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte - Protocolul 4 privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă*2).

(b) orice mijloace de dovedire a statutului comunitar menționate în articolul 314c din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93;

(c) un carnet ATA emis înainte de data aderării într-un actual stat membru sau într-un nou stat membru.

[...]”.

Analizând acest text de lege, se înțelege că mărfurile care se regăsesc la data aderării sub unul din regimurile vamale prevăzute la articolul 4 alineatul (15) litera (b) și alineatul (16) literele (b) - (g) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, dar care nu aduc atingere art. 20 al acestuia, sunt libere de taxe vamale și alte măsuri vamale când sunt declarate pentru punere în liberă circulație în Comunitatea extinsă cu condiția să se prezinte **fie o dovadă de origine preferențială** care să fie emisă

valabil sau întocmită înainte de data aderării în conformitate cu Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte - Protocolul 4 privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, fie **orice mijloace de dovedire a statutului comunitar menționate în articolul 314c** din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93.

- În REGULAMENTUL (CEE) NR. 2913/92 din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar la **art. 4 alin. 16 lit. B și la art. 20** stipulează că :

ART. 4

„În sensul prezentului cod, se aplică următoarele definiții:

[...]

(16) "Regim vamal" reprezintă:

(a) punerea în liberă circulație;

(b) tranzitul;

[...]"

ART. 20

„1. Drepturile legal datorate la apariția unei datorii vamale se bazează pe Tariful Vamal al Comunităților Europene.

2. Celelalte măsuri prevăzute de dispozițiile comunitare care reglementează domenii specifice referitoare la schimburile cu mărfuri se aplică, după caz, potrivit clasificării tarifare a acelor mărfuri.

3. Tariful Vamal al Comunităților Europene cuprinde:

(a) Nomenclatura Combinată a mărfurilor;

(b) orice altă nomenclură care se bazează parțial sau integral pe Nomenclatura Combinată sau care adaugă la acesta orice subdiviziuni și care este stabilită prin dispozițiile comunitare care reglementează domenii specifice în vederea aplicării măsurilor tarifare referitoare la schimburile cu mărfuri;

(c) ratele și alte elemente de taxare aplicabile în mod normal mărfurilor cuprinse în Nomenclatura Combinată în ceea ce privește:

- drepturile vamale și

- prelevările agricole și alte impuneri la import prevăzute de politica agricolă comună sau prin măsurile specifice aplicabile anumitor mărfuri care rezultă din transformarea produselor agricole.

(d) măsurile tarifare preferențiale cuprinse în acorduri pe care le-a încheiat Comunitatea cu anumite țări sau grupuri de țări și care prevăd acordarea tratamentului tarifar preferențial;

(e) măsurile tarifare preferențiale adoptate unilateral de Comunitate pentru anumite țări, grupuri de țări sau teritorii;

(f) măsurile autonome de suspendare, care prevăd o reducere sau o exonerare de drepturi de import aferente anumitor mărfuri;

(g) alte măsuri tarifare prevăzute de legislația comunitară.

4. Fără a aduce atingere normelor privind cheltuielile forfetare, măsurile prevăzute la alin. (3) lit. (d), (e) și (f) se aplică la cererea declarantului în locul celor prevăzute la lit. (c) atunci când mărfurile respective îndeplinesc condițiile prevăzute de aceste prime măsuri menționate. Se poate face cerere ulterior, cu condiția să fie îndeplinite condițiile necesare. [...]”.

După acum rezultă din articolele de mai sus REGULAMENTUL (CEE) NR. 2913/92 la art. 4 alin. 16 lit. b prevede ca regim vamal tranzitul, regim sub care s-a aflat și autoturismul introdus în țară de persoana fizică, și care nu aduce atingere art. 20.

- Legea nr. 157/2005, la **Anexa 5 cap. 4 alin. 13** prevede:

REGIMURILE VAMALE

„(13) Depozitul temporar și regimurile vamale menționate la articolul 4 alineatul (16) literele (b) - (h) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 care au început înainte de aderare încetează sau se încheie în condițiile legislației comunitare.

În cazul în care încetarea sau încheierea dă naștere unei datorii vamale, suma drepturilor de import care trebuie plătite este cea în vigoare la data la care a luat naștere datoria vamală în conformitate cu Tariful Vamal Comun și suma plătită este considerată resursă proprie a Comunității”.

Rezultă de aici că regimurile vamale menționate la articolul 4 alineatul (16) literele (b) - (h) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, printre care se regăsește și regimul vamal de tranzit sub care se află mașina introdusă în țară de petent, care au început înaintea aderării se încheie în condițiile legislației comunitare.

Astfel, deoarece petentul a introdus în țară autoturismul înainte de aderare și a fost plasat sub regimul vamal de tranzit, acest regim se va încheia în condițiile legislației comunitare.

De asemenea, **Anexa 5 cap. 4 alin. 1** mai sus citat precizează și că pentru mărfurile aflate sub regimurile prevăzute de la art. 4 alin. 15 lit. b și de la alin. 16 lit. b)-g) – regim sub care se afla și marfa introdusă în țară de contestator – pentru a fi puse în liberă circulație și a fi liberă de taxe vamale trebuie ca titularul operațiunii fie să prezinte autorității vamale o **dovadă de origine preferențială** emisă valabil sau întocmită înainte de data aderării în conformitate cu Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte - Protocolul 4 privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, fie să prezinte **orice mijloace de dovedire a statutului comunitar menționate în articolul 314c** din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93.

Astfel, la data introducerii în țară a autoturismului, respectiv data de 30.12.2006, petentul a depus la Biroul vamal Borș dovada de origine Certificatul EUR 1 nr. emis în data de 29.12.2006.

- Potrivit Protocolului din 27 decembrie 2001 referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 849 din 29 decembrie 2001, la **art. 16 alin. 1 lit. a, art. 23 și art. 24**, prevede că:

DOVADA ORIGINII

ART. 16

„Condiții generale

1. Produsele originare din Comunitate beneficiază la importul în România și produsele originare din România beneficiază la importul în Comunitate de prevederile acordului prin prezentarea:

a) fie a unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, al cărui model figurează în anexa nr. III ;
[...].”

ART. 23

“Valabilitatea dovezii de origine

1. Dovada originii este valabilă 4 luni de la data emiterii în țara exportatoare și trebuie prezentată în termenul menționat autorităților vamale ale țării importatoare.

2. Dovezile de origine prezentate autorităților vamale ale țării importatoare după expirarea termenului de prezentare prevăzut la paragraful 1 pot fi acceptate în vederea aplicării regimului preferențial, atunci când nerespectarea termenului se datorează unor împrejurări excepționale.

3. În celelalte cazuri de prezentare întârziată, autoritățile vamale ale țării importatoare pot accepta dovezile de origine atunci când produsele au fost prezentate înainte de data limită”.

ART. 24

„Prezentarea dovezii de origine

Dovezile de origine vor fi prezentate autorităților vamale ale țării importatoare în conformitate cu procedurile aplicabile în acea țară. Autoritățile respective au dreptul să solicite o traducere a unei dovezi a originii și pot, de asemenea, să solicite ca declarația de import să fie însoțită de o declarație a importatorului prin care acesta atestă că produsele îndeplinesc condițiile cerute pentru aplicarea acordului”.

Din aceste texte de lege rezultă că acordul prevede ca la introducerea în țară a produselor de origine titularul trebuie să prezinte autorităților vamale ale țării importatoare un certificat EUR 1, iar acest certificat este valabil 4 luni.

Din datele existente la dosarul cauzei, rezultă că petentul la data de 30.12.2006 s-a prezentat la Biroul Vamal Borș unde a prezentat autorității vamale certificatul EUR 1 nr. emis în data de 29.12.2006, certificat valabil și acceptat de către această autoritate. În conformitate cu regimul de tranzit sub care a fost plasat, marfa introdusă în țară de petent și documentele aferente trebuiau prezentate biroului vamal de destinație, respectiv Biroului Vamal Suceava până la data de 07.01.2007 pentru încheierea formalităților de import. Se înțelege că în mod legal petentul a introdus în țară autoturismul la data de 30.12.2006.

Autoritatea vamală susține că persoana fizică nu s-a prezentat la biroul vamal de destinație pentru încheierea operațiunii și în consecință la data de 18.02.2009 a încheiat regimul stabilind în sarcina petentului datorii vamale de lei cuprinzând taxe vamale, accize, TVA și majorări aferente.

Pe de altă parte, persoana fizică susține că după data de 01.01.2007 aceasta a solicitat Biroului Vamal Suceava încheierea operațiunii, dar i s-a răspuns că nu se poate efectua operațiunea întrucât România era membră a Uniunii Europene și regimul vamal s-a schimbat nemaiputându-se percepe taxe vamale.

De asemenea, la **Anexa 5 la cap. 4 alin. 1 lit. b din Legea nr. 157/2005** se precizează că mărfurile care la data aderării sunt plasate sub unul din regimurile prevăzute la acel alineat în care se regăsește și regimul de tranzit sunt libere de taxe vamale și alte măsuri vamale la punerea în liberă circulație dacă prezintă autorității vamale orice mijloace de dovedire a statutului comunitar menționate în articolul 314c din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93.

- La **articolul 314c și art. 315 alin. 1** din Regulamentul (CEE) nr. 2454 din 1993 a Comisiei din 2 iulie 1993, republicat, privind dispoziții de aplicare a reglementării (CEE) nr. 2913/92 a Consiliului de stabilire a Codului vamal Comunitar, se stipulează:

„Articolul 314c

Fără a aduce atingere mărfurilor plasate sub regimul tranzitului comunitar intern, dovada statutului comunitar al mărfurilor nu poate fi stabilită decât printr-unul din următoarele mijloace:

- (a) prin unul din documentele prevăzute la articolele 315-317b;**
 - (b) în conformitate cu modalitățile prevăzute la articolele 319-323;**
 - (c) prin documentul de însoțire prevăzut în Regulamentul (CEE) nr. 2719/92 al Comisiei(*);**
 - (d) prin documentul prevăzut la articolul 325;**
 - (e) prin eticheta prevăzută la articolul 462a alineatul (2);**
 - (f) prin documentul prevăzut la articolul 812, care atestă statutul comunitar la mărfurilor;**
 - (g) prin exemplarul de control T5 în sensul articolului 843.**
- [...].”

„Document T2L

Articolul 315

1. Dovada statutului comunitar al mărfurilor se face prin prezentarea unui document T2L. Acest document se întocmește în conformitate cu alineatele (3)-(5).

[...].”

Rezultă din aceste texte de lege că dovedirea statutului comunitar al mărfurilor se face și prin prezentarea unui document T2L.

Deoarece certificatul EUR 1 nr. din data de 29.12.2006 a fost prezentat de petent la autoritatea vamală de intrare în țară, fiind valabil și acceptat de aceasta, și având în vedere că acest certificat a avut o valabilitate de numai 4 luni, persoana fizică depune la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași documentul de origine T2L emis la data de 02.03.2009, document utilizat pentru dovedirea statutului comunitar al mărfurilor plasate sub regimul de tranzit comunitar intern.

Având în vedere că pe de o parte petentul a prezentat autorității vamale la introducerea în țară a autoturismului (30.12.2006) certificatul EUR 1 nr. din data de 29.12.2006 care a fost acceptat de aceasta, faptul că susține că a făcut demersurile pentru încheierea operațiunii de tranzit după data de 01.01.2007, dar autoritatea vamală i-a comunicat că nu se poate efectua operațiunea întrucât România era membră a Uniunii Europene și regimul vamal s-a schimbat nemaiputându-se percepe taxe vamale, iar pe de altă parte ținând cont și de faptul că acesta a prezentat autorității vamale documentul T2L emis în data de 02.03.2009 (întrucât certificatul EUR 1 nr. a fost valabil doar 4 luni), document care nu a fost analizat de autoritatea vamală la întocmirea Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr., **urmează a se desființa** această decizie **privind suma totală de lei** în vederea analizării legalității celor înscrise în documentul T2L prezentat de contestator, analiză care se va efectua de către organul vamal care a efectuat activitatea de control căruia trebuie să i se ofere posibilitatea să se pronunțe asupra acestuia.

Referitor la afirmația contestatorului potrivit căreia nu datorează taxe vamale întrucât a plătit taxa de primă înmatriculare, procedură care se aplică o dată cu 01.01.2007, acest fapt nu poate fi folosit în susținerea favorabilă a contestației deoarece, pe de o parte, legislația aplicabilă pentru determinarea taxelor vamale datorate este Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României precum și legislația privind codul vamal comunitar, iar pe de altă parte, taxa de primă înmatriculare se datorează pentru înmatricularea autovehiculului și nu pentru vămuire.

În ceea ce privește dreptul contestatorului de a depune probe noi în susținerea cauzei, sunt incidente prevederile **art. 213 alin. (4)** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

„(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”

În legătură cu aplicarea acestui articol, **punctul 182.1** din Normele metodologice de aplicare a acestei ordonanțe, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, precizează:

„182.1. În temeiul art. 182 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, contestatorul, intervenienții și/sau împuterniciții acestora, în fața organelor de soluționare a contestațiilor, se pot folosi de orice probe noi relevante, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală.”

Din textele de lege mai sus prezentate se reține că persoana fizică poate depune în susținerea cauzei documente noi și probe noi, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală.

De asemenea, se reține că în această situație, organului care a efectuat activitatea de control i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.

Desființarea are la bază prevederile **art. 216** alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se stipulează:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

La reverificarea creanțelor fiscale contestate și pentru care s-a dispus desființarea actelor atacate, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”.

- și prevederile **pct. 12.7** din Ordinul Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se stipulează:

„ 12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și

același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

Având în vedere că petentul deține documente noi, respectiv documentul T2L din data de 02.03.2009, care anterior nu a fost cercetat de organele vamale, și faptul că, potrivit punctului 182.1 din Normele metodologice de aplicare a acestei ordonanțe, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, organului care a efectuat activitatea de control trebuie să i se ofere posibilitatea să se pronunțe asupra acestora, urmează **să se desființeze** Decizia privind regularizarea situației nr. privind suma totală de lei.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 4 pct. 13 și pct. 14 lit. a, art. 63, art. 64, art. 100, art. 113, art. 114, art. 115, art. 225 și art. 226, art. 237 din legea nr. 86/2006 privind Codul Vamal al României, art. 1 și art. 17 din Acordul privind aplicarea art. VII al Acordului General pentru Tarife Vamale și Comerț 1994, parte integrantă a Acordului de la Marrakesh privind constituirea Organizației Mondiale de Comerț, ratificat prin Legea nr. 133 din 22 decembrie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 360 din 27 decembrie 1994, Anexa 5 cap. 4 alin. 1 și alin. 13 din Legea nr. 157/2005 pentru ratificarea Tratatului dintre Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Bulgaria și România privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005, art. 4 alin. 16 lit. B și la art. 20 din REGULAMENTUL (CEE) NR. 2913/92 din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, art. 16 alin. 1 lit. a, art. 23 și art. 24 din Protocolul din 27 decembrie 2001 referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asocieră între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 849 din 29 decembrie 2001, articolul 314c și art. 315 alin. 1 din Regulamentul (CEE) nr. 2454 din 1993 a Comisiei din 2 iulie 1993, republicat, privind dispoziții de aplicare a reglementării (CEE) nr. 2913/92 a Consiliului de stabilire a Codului vamal Comunitar, art. 213 alin. (4), art. 216 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pct. 102.5, pct. 182.1 din Normele metodologice de aplicare a acestei ordonanțe, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, pct. 12.7 din Ordinul Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile art. 216 din Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

Desființarea Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. și a Procesul verbal de control nr., întocmite de organele vamale din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași – Serviciul Antifraudă Fiscală și Vamală, pentru **suma totală de lei**, reprezentând:

- lei – taxe vamale;
- lei – majorări taxe vamale;
- lei – accize;
- lei – majorări de întârziere accize;
- lei – taxă pe valoarea adăugată;
- lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată,

urmând ca organele vamale, printr-o altă echipă decât cea care a încheiat procesul verbal de control contestat, să reanalizeze situația de fapt strict pentru aceleași obligații bugetare și pentru aceeași perioadă supusă controlului prin actul administrativ fiscal desființat, în funcție de cele precizate prin prezenta decizie.

Verificarea va fi efectuată în termen de 30 de zile de la data comunicării prezentei, de către o altă echipă decât cea care a emis procesul verbal de control contestat și desființat prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,